

Учителя

За слава Божия

*Беседа от Учителя,
държана на 20 септември, 5 ч. с., 1936 г.,
София, Изгрев*

© Издателство „Бяло Братство“, 2017
ISBN 978-954-744-326-6

За слава Божия

*Това рече и подир туй казва им:
Лазар, нашият приятел, заспа;
но да ида да го събудя.*

Йоан, 11:11

„Да ида да го събудя.“ Съвременните хора ще кажат, че Лазар е умрял, т.е. дошъл е до края на живота си, а не е заснал. Думата *край* се разбира различно. Краят показва какво е било началото. По края се съди за началото на нещата, което показва, че между началото и края съществува известна връзка. Христос казва: „Да ида да го събудя.“ Защо и кога заспива човек? – Когато се умори. Значи след всяка умора човек търси начин да си почине. В това отношение сънят представлява почивка. Като слушат да се говори за възкресението на Лазар, мнозина се запитват

какво общо има между тях и заспалия преди две хиляди години Лазар? Общото се заключава в това, че у всеки човек има по един заспал Лазар, който очаква да дойде Христос при него да го събуди. Всеки човек има и по две сестри в себе си – Марта и Мария. Казва се в Евангелието, че Исус обичал Марта, и сестра ѝ Мария, и Лазар. Марта се мълвеше и суетеше за външни работи и беше недоволна от сестра си, че не ѝ помага. Но Христос ѝ каза, че се суети за непотребни неща, а Мария избра добрата част. Значи Марта представлява физическата, материалната страна на човека, а Мария – духовната страна.

И тъй, в човека има три съзнания, т.е. три страни на съзнанието: първата е заинтересувана от физическата, от материалната страна на живота. Втората е заинтересувана от духовната страна на живота, а третата представлява заспалия човек, който от нищо не се интересува. Той очаква да

дойде при него Исус, да го събуди – и след това да се прояви истинският му живот. За възрастния е важно онова, в което той живее. За детето е важно колко ще израсте. Някои деца се мерят всеки ден. Като станат сутрин, дойдат до стената, изправят се добре и турят чертичка на стената доде достигат на височина. На другия ден пак се мерят, пак поставят чертичка на стената. Така се мерят ден след ден и се радват, когато забележат, че са израсли малко. Каква връзка съществува между височината на човека и неговия вътрешен стремеж? Между височината на човека и неговия вътрешен стремеж има известна връзка. Не е все едно дали човек ще расте, или ще остане малко дете. Човек трябва да има известна височина, от която да расте нагоре.

Животът има своя вътрешна страна, която трябва да се изучава. Съвременните хора се спират върху маловажни неща в живота, а важните пренебрег-

ват. Маловажните неща спъват хората, но въпреки това те се занимават с тях. Например някои учени изучават бързината, с която се движат атомите, йоните, без да намират някакво приложение на това знание в практическия живот на човека. Всяко нещо е важно за човека дотолкова, доколкото има отношение към неговия живот. Например вие се интересувате от един добър и от един лош човек дотолкова, доколкото те имат отношение към вас. Следователно, когато говорите добре или зле за някой човек, вие подхранвате злото и доброто както в самия човек, така и в себе си. Същевременно това показва, че вие обичате и добрия, и лошия човек. Иначе не бихте говорили за тях. Тъй щото, като знаете това, не трябва да говорите за злото, за да не го подхранвате. Когато пък правите добро или говорите добре за хората, вие подхранвате доброто в себе си. Вие трябва да знаете, че живеете в свят, дето има и добри, и лоши

същества, които ви влияят. Те познават и добрите, и лошите страни на човека. Те познават неговите добродетели, но познават и неговите недостатъци, неговите слаби страни. За да познае човек своите добри и лоши страни, Невидимият свят го поставя на изпит. Като дойдат на Земята, хората се виждат пред изпитания, сами да разберат какви добродетели и какви слабости имат. Никой не може да избегне изпитанията в живота. И светията е поставен пред изпитания. Когато Христос слезе на Земята, и Той не избегна изпитанията. „Да ида да го събудя.“ Добре е някога да събудиш човека, добре е някога да го оставиш да спи. Като чу Исус за Лазар, рече: „Тази болест не е на смърт, но за слава Божия, да се прослави Син Божий чрез нея.“ Следователно, когато някой се оплаква, че има страдания, че боледува, казвам: всичко, което става, е за слава Божия. Боли те око – за слава Божия. Боли те ухо – за слава Божия.

Боли те крак – за слава Божия. Боли те корем – за слава Божия. Боли те глава – за слава Божия. Какво се разбира под думите, че всичко, което става, е все за слава Божия? Как е възможно човек да боледува и болестта му да бъде за слава Божия? – След всяка болест, след всяко страдание и изпитание, човек придобива известна опитност, която го повдига. Колкото по-тежка е била болестта, през която човек е минал, толкова по-силен е станал той. Колкото по-големи са били изпитанията и страданията му, толкова по-голяма сила е придобил. Големите изпитания носят големи придобивки; малките изпитания – малки придобивки. Следователно всички болести, всички мъчности, изпитания и страдания, които човек преживява, без да изгуби живота си, са за слава Божия, защото носят със себе си велики опитности, велики блага и придобивки. Този закон се проверява навсякъде в Природата. Дъбът например е станал голямо,

силно дърво, защото е минал през големи бури и ветрове, през големи стихии. Малките растения и тревички са слаби, защото не са минали през големи изпитания. Природата постепенно ги излага на големи изпитания, за да уякнат, да се калят, да станат големи, силни. Като знаете този закон, вие разбирате, че не можете да бъдете силни, щастливи, докато не минете през големи изпитания. При това човек не може да бъде щастлив, докато всички хора не станат щастливи. Щастие е достойние на всички хора, на всички живи същества. Как ще бъдете щастливи, когато виждате на пътя си смачкан стрък или премазано животно? Когато се стреми към щастие, едновременно с това човек трябва да се моли за щастие и на своите ближни. Това значи да обичате ближните си. Като желаете както своето щастие, така и щастие и доброто на хората, вие изявявате любовта си към тях. Докато не обичате

хората, вие не можете да бъдете добри, не можете да бъдете щастливи.

Сегашните хора обичат главно ближните си: мъжът, жената и децата си. От това зависи тяхното частично щастие. Колкото по-малко хора обичате, толкова по-малко щастие ще имате. Щастието на хората е в зависимост от Любовта им. Ако обичате много хора, голямо щастие ще имате. Същият закон се отнася и до омразата. Малко мразите – малко нещастия ще ви сполетяват. Много мразите – много нещастия ще ви сполетяват. Любовта подхранва доброто у човека, а омразата – злото. Обичайте, за да се ползвате от плодовете на Доброто. Пазете се от омразата, за да не изпитвате горчивите плодове на злото. При омразата вие плащате, а другите ядат и пият. Когато се натъкват на злото в света, хората казват, че това е кармата им, това е лошата им съдба, която не могат да избегнат. Какво представя

кармата на човека? – Кармата е бомба, заровена в земята, която те разравят и започват да изследват. Бутнат ли я не на място, или изпуснат ли я на земята, тя веднага експлодира. Дойдете ли до някоя бомба, вие трябва да бъдете внимателни, да я заобиколите, да не я пипате. Много бомби има човек в себе си, които не трябва да пипа. Докато не ги пипа, той е добре. Пипне ли ги, кармата се проявява. И грешният, и праведният имат бомби в себе си. Разликата между тях се заключава в това, че грешният постоянно пипа своите бомби, а праведният ги заобикаля.

Сега, за да се справите с кармата си, вие трябва да желаете доброто, щастието на всички хора. По този начин вие повдигате себе си, а същевременно помагате на ближните си, както и на цялото човечество. Това значи да изпълни човек Волята Божия. Следователно, когато някой прави добро на своя ближен, той има предвид да изпълни Во-

лята Божия. Щом изпълни Волята Божия, и той се радва, и ближният му се радва. Когато изпълнява Волята Божия, човек е радостен и доволен от себе си. Престане ли да изпълнява Волята Божия, и радостта му изчезва. Тъй щото, когато говориш нещо на човека, говори му това, което е във връзка с Волята Божия. Дали му говориш добре, или зле, щом е в съгласие с Волята Божия, то е на място. Волята Божия се заключава във всяко нещо, което дава подтик на човека, което повдига и осмисля неговия живот.

Ако искате да прогресирате, изпълнявайте Волята Божия, а не своята воля. Който мисли само за себе си, той не може да прогресира. Истинският прогрес на човека се обуславя от Любовта му към всички хора, към всички живи същества. Любовта на човека към себе си е най-малката любов. Любовта на човека към Бога е най-голямата любов, която осмисля живота. Човек се движи

между тези два полюса на Любовта. Той започва от себе си, върви към ближния си, докато един ден достигне до Бога. Който иска да бъде силен, щастлив, той трябва да обича Бога. Който иска да се освободи от нещастията, той трябва да обича себе си. Само онзи може да обича себе си, който се отличава с голяма разумност. Като не разбират смисъла на живота, някои казват, че обичат само себе си – никой друг не ги интересува и за никого не искат да знаят. Да се говори така, това значи да не разбира човек какво представлява самотията. Страшно нещо е самотията! Тя представлява затвор, в който не прониква никакъв светлинен лъч. Няма по-голямо нещастие за човека от самотията: да живее сам, без хора около себе си, да не може да чуе две думи от своя близък, да няма с кого две думи да сподели. Уединен, усамотен, отдалечен от хората – това е криво разбрана самотия. Да се усамоти, да се отдалечи

човек от хората – това значи да се откаже от злото в тях и да заживее с Доброто, с тяхната Любов. Това значи да се свърже човек с Бога. А тъй, да се отдалечи от хората изобщо – това подразбира да остане той с едно голо съзнание. Каква по-голяма сиромашия от тази? В самотията няма никакво повдигане. В свързването с Бога е смисълът на живота. В изпълнение на Божията воля е силата на човека.

И тъй, избягвайте самотията за себе си, избягвайте и самотните хора. Самотен човек е онзи, който е осъден на смърт. В него няма никакво растение, никакъв прогрес. В преносен смисъл самотен човек са старата баба или старият дядо, които мислят само за себе си. Обаче ако те имат красива гъщеря или млад, левент син, те не са самотни. Всеки ги посещава, всеки търси тяхното приятелство. Те стават ценни както за себе си, така и за своите ближни. Защо хората се женят? – За да имат

красиви гъщери и синове, да ги уважават и почитат. Значи старите трябва да се женят, а младите – да им помагат. Докато е млад, човек не трябва да се жени, но да работи и да помага на старите. Щом остарее, тогава да се жени. С други думи казано: докато е сит, човек не трябва да яде, за да не преяжда. Тогава той е млад и може да работи. Като огладнее, той става стар и отново трябва да яде, за да се насити, да се подмлади. Младият е сит – той трябва да работи. Старият е гладен – той трябва да яде, но да не преяжда и да е доволен от храната си.

„Да ида да го събудя.“ – Христос трябва да дойде на Земята да събуди заспалия Лазар у хората. Те спят сега и казват, че светът е лош. Светът не е лош, но той трябва да заспи и да чака Господ да го събуди. Щом Господ го събуди, ще му каже: „Хайде, иди сега у дома си.“ Новото събуждане на света подразбира новото възпитание.

Имате едно желание, което не можете да постигнете. Благодарете на Бога, че не сте го постигнали. Оженили сте се – благодарете за това. Не можете да се ожените – пак благодарете. Осиромашали сте – благодарете на Бога. Разбогатели сте – пак благодарете. Благодарете за всичко, което става около вас и с вас. В това се заключава новото възпитание. Благодарете и за злото, и за доброто. Като благодарите за злото, Бог ще го превърне на добро. Като благодарите за Доброто, ще вкусите от неговите плодове. Докато избягвате злото, вие сте на крив път и сами създавате нещастията си. Ако искате да се справите със злото, не бягайте от него, но благодарете на Бога, че ви е посетило. Щом благодарите за злото, Бог веднага ще го превърне на добро. За всичко благодарете, но не външно, а вътрешно. Когато човек дойде до положение да благодари за всичко, което преживява, това показва, че той

е събуден. Всяка благодарност, отправена към Бога, е свързване с Него. Щом се свържете с Бога, Той веднага ви се притичва на помощ. Ако ви е сполетяло някакво зло, Той го превръща на добро. Без благодарност към Бога вие не можете да Му обърнете внимание, нищо не можете да придобиеете.

„Да ида да го събудя.“ Защо е заспал Лазар? – За слава Божия. Родил се е някой човек – за слава Божия. Умрял е някой – пак за слава Божия. Всичко е ставало и става за слава Божия, но не по буква, а по смисъл. Хората се раждат и умират все за слава Божия. Смъртта е минаване от едно състояние в друго, от един свят в друг. Едни хора минават от смърт в живот, а други – от живот в смърт. И които умират, и които оживяват, всичко става за слава Божия. Като мислите така, вие лесно ще разрешите противоречията си, лесно ще се справите с мъчнотиите и страданията си. Не мислите ли така, вие

никога няма да се освободите от мъчнотиите и страданията. Мъчнотиите могат да се премахнат само когато се превърнат в Добро. Страданията могат да се намалят и изчезнат само когато принесат своите добри плодове. Вие трябва да бъдете учтиви, внимателни към страданията си. Ако заболеете, започнете любезно да се разговаряте с болестта си, да благодарите, че ви е посетила. Като се отнесете с нея учтиво, тя ще ви напусне. Болестите не са нищо друго освен живи същества, които мъчат човека. Чрез болестите хората се възпитават. Когато човек се обърне към Бога с молба да го освободи от тия същества, той получава отговор на молитвата си. Отговорът на молитвата е неговото оздравяване. Само Бог е в сила да заповядва и на добрите, и на злите същества. Чрез тях хората се изпитват и възпитават.

Срещате една млада мома, обичана от майка си, от баща си, но вижгате,

че тя е недоволна от положението си, иска да се ожени. Не се минава много време, тя намира един възлюбен, за когото се оженва. Тази мома се жени преждевременно. Какво става после? Оказва се, че възлюбеният ѝ е ревнив и започва да я бие, че гледала други мъже. Тя е недоволна, оплаква се от него. Защо я бие той? – Защото се е оженила преждевременно. Бог не одобрява преждевременните женитби. Щом не ги одобрява, Той оставя лошите духове да мъчат хората. Когато съзнаят погрешките си, когато съзнаят всичко, което преждевременно са направили, те се обръщат към Бога, възстановяват връзката си с Него. Това значи разрешаване, ликвидирание с кармата. Да ликвидира човек с кармата си – това погръбзира да върши Волята Божия.

„Да ида да го събудя.“ Пожелайте и вие да дойде Исус при вас, да събуди вашия заснал Лазар. Когато правите добро на някого, вие събуждате този

човек. Тогава ще дойде някой при вас и ще каже, както Мария каза на Исуса: „Господи, смърди вече, защото е четиридневен.“ И четиридневен да е, дигнете камъка на гроба му и с висок глас извикайте: „Лазаре, излез вън!“ Щом Лазар излезе от гроба, кажете му да отиде у дома си. Правете добро на ближните си, събуждайте ги и не се колебайте.

И тъй, разумно използвайте живота, който ви е даден. – „За кого?“ – Използвайте го за себе си, за ближните си и за Бога. Вършете Волята Божия, както я разбирате с ума, със сърцето, със силата и с душата си. При това положение каквото и да ви се случи, кажете в себе си: „Всичко е за слава Божия.“ Докато съзнавате, че всичко, което става, е за слава Божия, работите ви ще вървят добре. Това е истинското възпитание. Това значи да събуждате великото, красивото в себе си и да вървите напред. Ще дойде някоя жена да се оплаква от мъжа си. – Това е за слава Божия. Мъж

се оплаква от жена си. – И това е за слава Божия. Някой боледува – за слава Божия. Някого уволнили от служба – за слава Божия. Всичко, което става в света, е все за слава Божия. Този е правият път на разсъждение. Сега пак повтарям: ако страгате, ще знаете, че страгате за слава Божия. Недоволни сте – за слава Божия. Не се разбирате помежду си – за слава Божия. Правите добро на някого – за слава Божия. Всичко става за слава Божия. Мислете така, за да оправите работите си. Този е правилният метод за възпитание на човека. Вън от този метод всичко друго е посребряване или позлатяване. Посребреният или позлатеният предмет лесно се изтрива. Човек трябва да съзнава, че всичко е за слава Божия. Щом съзнае това, в него се събужда Божественото начало. Той излиза от гроба и се връща в своя дом. Будни бъдете и знайте, че всичко е за слава Божия.

„Да ида да събудя Лазара.“ На вас

казвам: оставете се в ръцете на Бога – да дойде Той при вас и по какъвто и да е начин да събуди вашия заспал Лазар. По какъв начин ще стане събуждането – това е Негова работа. Не давайте съвет на Бога как да ви събужда. Както и да ви събуди, благодарете Му и кажете като Христа: „Благодаря Ти, Отче, че си Ме послушал.“ Каквото и да ви сполети – добро или зло, знайте, че е за слава Божия и благодарете, че Господ ви е послушал.

За слава Божия! Всичко, което става в света, е за слава Божия.

Размишление

*Съборна беседа, 20 септември 1936 г., 5 ч.,
София, Изгрев*

Издательство „Бяло Братство“
София, ул. „Ген. Щерю Атанасов“ 2
02/ 418 0110; 0896 669 768
www.bialobratstvo.info